No. 2312 Zaterdag 28 April 1928. 45te Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Curaçaosche Begrooting 1929.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het Afdeelingsonderzoek betreffende dit ontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Zoo kort na kennisneming van de openbare behandeling van de Curaçaosche begrooting in de Tweede Kamer, vergaderd ter bespreking van de ontwerp-begrooting voor 1929, wilden de afdeelingen van den Kolonialen Raad van deze gelegenheid gebruik maken om aan de Tweede Kamer der Staten Generaal, haren beleefden dank te betuigen, voor de in de stukken en de openbare behandeling tot uiting gekomen groote belangstelling voor dit gebiedsdeel; een belangstelling, welke het ten zeerste waardeert en welke niet anders dan daaraan ten goede kan komen. Het strekte voorts tot voldoening, dat door de tusschenkomst van de Tweede Kamer de politiereorganisatie niet zal worden ingevoerd overeenkomstig het oorspronkelijk voorstel, helwelk de Raad heeft verworpen.

Alvorens met de bestudeering van de aangeboden begrooting een aanvang te maken, zouden de afdeelingen tevens langs deze weg het volgende ter kennis van den Minister van Koloniën willen brengen.

Door Zijne Excellentie is den Raad ten laste gelegd den afloop der onderhandelingen door den Heer A. G. Statius Muller te 's Gravenhage gevoerd, niet te hebben afgewacht, alvorens het ontwerp politie-reorganisatie in behandeling te nemen. Daartegen moet er op worden gewezen, dat Zijne Excellentie bij de behandeling van de Curaçaosche begrooting in de Tweede Kamer op 11 Mei 1927 zich uitgelaten heeft op een wijze, die geen twijfel overliet omtrent het voornemen om in welken zin 's Raads uitspraak ook mocht zijn, de politiereorganisatie in te voeren. De Minister heeft verder verklaard: „De beraadslaging tusschen den Kolonialen Raad en den Gouverneur over de ontwerp-ordonnantie kan intusschen haar gang gaan; wanneer dat overleg niet binnen redelijken tijd tot een oplossing voert, zal de zaak hier worden geregeld." Tijdens het vooronderzoek gewerd den afdeelingen van de zijde van het Bestuur een verzoek om inlichtingen omtrent den stand der zaken, waarbij medegedeeld was, dat zulks ter kennis van het Departement zou worden gebracht. In het adres van den Raad aan de Kroon, verzocht de Raad aan Hare Majesteit Haar zoo geliefden naam niet te stellen onder een Besluit tot invoering van eene militaire politie overeenkomstig het voorstel van het Koloniaal Bestuur in dit gebiedsdeel. Wat er derhalve moge zijn omtrent het te openen overleg, aan Hare Majesteit was een verzoek gericht aangaande een Koninklijk besluit, dat, naar uit de woorden van den Minister was op te maken tot stand zou komen, indien de Raad de politiereorganisatie niet aannam of wel niet binnen redelijken tijd behandelde. Dit adres van den Raad was geheel onafhankelijk van het eventueel te openen overleg en daarom is het niet in te zien, waarom, toen het overleg niet meer kon plaats hebben, ook het adres moest worden ter zijde gelegd en geen wijzigingen in het ontworpen Koninklijk besluit mochten aangebracht worden. De woorden „binnen redelijken tijd" in den mond van den Minister bevatten minstens een aanmoediging tot het betrachten van spoed en moesten te denken geven. Ook nadat door den wetgever in Nederland de noodige fondsen ter beschikking waren gesteld, is, voor zoover den Raad bekend, van den Minister geen uitlating in anderen zin vernomen. De Heer Statius Muller had een opdracht van den Raad, doch officieele mededeelingen zouden den Raad uit andere bron moeten bereiken, daar toch niet over het hoofd mag gezien worden, dat er toen bij den Raad een ontwerp aanhangig was, dat door het Bestuur was ingediend. Dezerzijds had mogen worden verwacht, dat de Minister bij bereidverklaring telegraphisch daarvan had kunnen doen blijken en vooral na het bezigen der uitdrukking „binnen redelijken tijd" in verband met den termijn voor de behandeling door den Raad. Ruim zes weken heeft de Raad na de aankomst van den Heer Statius Muller in Holland gewacht. En te minder kon de Raad het verwijt vreezen, overijld te werk te gaan, waar de Raad aan Hare Majesteit een adres had verzonden, dat juist het oog had op het door den Minister in het uitzicht gesteld Koninklijk besluit. Iedere bedoeling het overleg onmogelijk te maken was den Raad vreemd. Met het hierboven vermelde voor oogen, meende de Raad toen in alle oprechtheid de openbare behandeling niet langer te mogen uitstellen. Dat de Raad de zaak op bruuske wijze afgewimpeld of een schijnbeweging gemaakt zou hebben, moet dezerzijds uitdrukkelijk worden ontkend. Daartoe was er ook geen aanleiding, aangezien ten opzichte van het standpunt door den Raad in het politievraagstuk ingenomen, groote groepen achter hem stonden en nog steeds staan.

Noch den Raad, noch den leden, die aan de behandeling van dit ontwerp deelge..., ... iets bekend omtrent het mislukken tot tweemaal toe van een adres tegen de militaire politie, omdat men wist, dat men geen handteekeningen zou krijgen. Dat de Minister dat uit „goede" bron bekend M... zijn, moeten de afdeelingen betwijfelen.

Voorts is het een onjuiste voorstelling van zaken, dat de Raad aan iemand, wien ook, zou hebben opgedragen om in de ... van naam van den Raad te spreken.

Naar de meening van verschillende leden van den Raad heeft de uitlating van den Minister omtrent de evenknie van den Gouverneur geen gunstigen indruk gemaakt en getuigt ook niet van bekendheid met plaatselijke toestanden.

Vervolgens achten de afdeelingen het gewenscht, dat de Minister van Koloniën ook kennis drage van het feit, dat, naar het overscheerschend gevoelen in den Raad, het recht van wijziging voor wat de begrooting aangaat, vrijwel illusoir geworden is. Deze meening berust vooral op de omstandigheid, dat, alhoewel er een sluitende begrooting voor 1928 was, niet alleen de posten betreffende de politie zijn hersteld, doch ook andere, welke volgens de verklaring van den Minister zelf, vermoedelijk noch elk op zich zelf, noch te zamen aanleiding zouden hebben gegeven tot het vaststellen van de begrooting door den wetgever in Nederland. Is dit zoo, dan zou dezerzijds wel kunnen worden volstaan met een voorloopig verslag bevattende de beschouwingen, waartoe de ingediende begrooting aanleiding geeft om het even gevolgd door een gewijzigde of ongewijzigde aanneming door den Raad. Uiteraard valt dan uit een ongewijzigde aanneming niet af te leiden, dat er voor elken begrootingspost een meerderheid in den Raad te vinden is, doch de Minister is, evenals in het geval van amendeering door den Raad, in staat gesteld om naar bevind van zaken te handelen. De wenschelijkheid van constitutioneele hervormingen treedt intusschen meer in het licht.

Ten slotte werd het vertrouwen uitgesproken, dat, behoudens de door den Minister toegezegde wijzigingen, het Koninklijk besluit van 21 November 1927 (P. B. No. 56) - niet oneigenaardig de „scherpe resolutie" genoemd - wel het laatste Koninklijk besluit met kracht van wet zal zijn, dat onder het nog geldend Regeeringsreglement tot stand is gekomen. Nu sluiten de begrootingen mogelijk zijn en de financieele zelfstandigheid binnen Curaçao's bereik ligt, mag dit gewest wel verwachten, dat dit tevens de scheidingslijn zal zijn tusschen het thans gevolgde en in de toekomst te volgen beleid. De kentering der tijden, de zich wijzigende geestesgesteldheid, de toenemende bewustheid, zijn gewichtige factoren, waarmede rekening moet worden gehouden.

Na deze mededeelingen aan den Minister van Koloniën, welke de afdeelingen ter voorkoming van een schrijven ter zake aan Zijne Excellentie gemeend hebben in dit verslag te mogen doen, gaf men tot de behandeling van de begrooting overgaande, algemeen te kennen, dat, aangezien in het thans afloopend zittingjaar zoowel in als buiten den Raad allerlei Curaçaosche aangelegenheden zijn besproken en behandeld, waarbij verschillende onderwerpen naar voren gebracht zijn en aangezien de politiequaestie thans een andere phase ingetreden is, er voor de afdeelingen geen aanleiding bestaat om bij deze begrooting de gebruikelijke retrospectieve beschouwingen te houden, doch zij er zich toe moeten beperken voor ... bepaalde punten de aandacht te vestigen.

Met het Bestuur waardeeren de afdeelingen het feit, dat ditmaal een sluitende begrooting kon worden aangeboden. Vrij algemeen werd echter verklaard, dat het genoegen, hetwelk deze sluitende begrooting verschaft, wel getemperd wordt door het feit, dat tot het aangaan van leeningen toevlucht moet worden genomen. Alhoewel eenige leden zich vroeger meermalen tegen leeningen uitgesproken hebben, meenden zij zich tegen het sluiten der hierbedoelde niet te mogen verzetten.

Niet alleen hebben zij het altijd pijnlijk gevonden, dat dit gebiedsdeel van het Moederland een subsidie moest ontvangen, doch Curaçao zal op deze wijze ook tot een sluitende begrooting kunnen geraken zonder de bevolking overmatig te belasten, terwijl tevens de invoering van een nieuwe „staatsinrichting" en reeds thans meerdere vrijheid van beweging kunnen worden bevorderd.

Echter zouden de hier aan het woord zijnde leden gaarne zien, dat eventueele meerdere opbrengst van de middelen voor de aangevraagde werken werd besteed en zoodoende, zoo niet het sluiten van leeningen voorkomen, dan ten minste de hoegrootheid belangrijk verminderd werd. Een toezegging van het Bestuur in dezen geest zou hun dan ook zeer welkom zijn.

Andere leden spraken zich beslist tegen leeningen uit en beriepen zich daarvoor in de eerste plaats op het feit, dat deze hun geheel onnoodig voorkomen, met het oog op de onmogelijkheid om al de aangegeven werken in één jaar tot stand te brengen. Huns inziens moet men aanvangen die werken op de begrooting te brengen, die door haar gedragen kunnen worden, waarbij natuurlijk met het gewicht daarvan rekening gehouden dient te worden. Mocht het later mogelijk blijken nog andere gewichtige werken uit te voeren, dan kunnen altijd suppletoire begrootingen worden ingediend, waarbij dan telkens — we leven immers in het teeken van voortdurend accres, aldus deze leden — zoo mogelijk de middelen aangewezen dienen te worden, waaruit de kosten gevonden zullen worden. In dit verband werd verwezen naar hetgeen te Eindverslag dd. 2 Mei 1927 op de begrooting voor 1928, n. l. over het daar voorgestelde schema van wenschelijk geachte voorzieningen en van het beredeneerd plan, waarbij de volgorde der werkzaamheden moest worden bepaald, als wanneer er tevens omtrent de kosten en den duur voldoende zekerheid moest bestaan. De leden hier aan het woord wilden niet gaarne, dat men uit hun betoog zoude afleiden, dat zij de uitvoering van noodige werken iets in den weg zouden willen leggen. Zij zijn er van overtuigd, dat er nog zeer vele zeer noodzakelijke en nuttige dingen op Curaçao tot stand te brengen zijn, maar zij behandelen hier slechts de principieel-financieele zijde daarvan. En dan is daar nog, naar enkele der hier aan het woord zijnde leden in herinnering brachten, de quaestie van het tegenwoordige financieele beleid. Verleden jaar reeds werd in het aangehaalde eindverslag gevraagd om een commissie van financiën, een controle-commissie. Deze leden wenschten thans dit idee wederom te opperen, daarbij te kennen gevende, dat, mochten er tegen een dusdanige controle-commissie geen andere bezwaren bestaan, dan dat de geldende bepalingen zich daartegen verzetten, deze dan gewijzigd zouden kunnen worden. Ook de werkwijze, welke bij het Departement van Openbare Werken gevolgd schijnt te zijn, vormde huns inziens een bedenking. Deze komt hun voor niet oordeelkundig te zijn geweest; er ontbrak al te vaak een systeem, een lijn. En indien onverhoopt op die wijze mocht worden voortgegaan, zou men dit Departement moeilijk voldoende fondsen kunnen verschaffen, ook niet door middel van leeningen. Curaçao zou zich op een hellend vlak begeven en van de eene leening in de andere vervallen.

Achten de tegenstanders van leeningen het verder rationeel, dat, indien daartoe overgegaan wordt, de middelen aangewezen worden tot dekking daarvan, menig lid leek het noemen van de motorrijtuig-, boot- en rijwielbelasting als dekking van de leening voor wegenaanleg, wel wat voorbarig.

Met groote voldoening werd opgemerkt, dat thans het Bestuur de zienswijze van den Raad kan deelen en overgegaan is tot het voor de meeste middelen minstens het cijfer van het ontvangene in 1927 als raming voor 1929 te stellen. Intusschen komt het voor, dat de raming „huur van landsgronden en eigendommen", „huur van opslagplaatsen" (men denke hier aan de te verwachten nieuwe opslagplaatsen) „inkomsten van de posterij", „inkomsten van de Curaçaosche Bank" en „alle andere ontvangsten" wel hooger dan de vermelde bedragen kunnen worden gesteld; zij blijven nu min of meer belangrijk beneden de opbrengst van 1927.

Gevraagd werd of het Bestuur zou kunnen meedeelen, welke ontvangsten het als ontvangsten ter zake van de havenexploitatie beschouwt.

Nu het bedrag voor onvoorziene uitgaven verhoogd wordt, spraken meerdere leden de hoop uit, dat die post niet meer overschreden zal worden, hetgeen zij ook wegens de sluitende begrooting wenschelijk achten.

Verschillende leden betreurden ten zeerste de aanmerkelijke overschrijding van den post Onvoorziene Uitgaven op de begrooting van 1927. Hieruit blijkt, zoo betoogden zij, dat de toevoeging van de woorden „welk artikel zelf niet voor overschrijding vatbaar is" aan het slot van het betrekkelijke artikel wel noodig is. Ten overvloede lieten eenige leden uitkomen, dat zij niet willen geacht worden reeds bij voorbaat al de in de toelichting op art. 110 vermelde werken te hebben goedgekeurd.

Bij de behandeling van de begrooting op 7 Mei 1927 zijn door den gemachtigde van het Bestuur mededeelingen gedaan omtrent de vereenvouding in de administratie op de Bovenwindsche eilanden. Gaarne zou men nu van het Bestuur willen vernemen het aantal ambtenaren en verder personeel voor elk dier drie eilanden, zooals het Bestuur zich een en ander voor de toekomst voorstelt. Vorig jaar is aan de hand gedaan de betrekking van gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden als zoodanig op te heffen en ook thans wordt gemeend, dat die betrekking zou kunnen vervallen. Meerdere leden waren van gevoelen, dat de drie ontvangers onder genot van een toelage het werk zouden kunnen verrichten. Hierbij werd in herinnering gebracht, dat de ontvangers op St. Eustatius en Saba (of zelfs een ander ambtenaar) als vervanger van den Gezaghebber optreden en deswege verantwoordelijkheid dragen. Andere leden vroegen of de rechter op de Bovenwindsche eilanden niet eenig administratief of representatief werk zou kunnen verrichten bij opheffing van de betrekking van Gezaghebber.

Een betere verbinding met de Bovenwindsche eilanden zou ook den economischen toestand aldaar kunnen verbeteren als de producten geregeld hierheen zouden kunnen worden verzonden. Thans schijnen de landbouwers en producenten soms de dupe te worden. Als er door het Bestuur een schip gecharterd wordt, hoopte men, dat de hier bedoelde belangen naar aller tevredenheid zullen worden behartigd.

Sommige leden zouden willen voorstellen de traktementsregeling, welke in de begrooting is verwerkt er uit te lichten en nader bij suppletoire begrooting te behandelen. De belangen der betrokken ambtenaren worden daardoor in het geheel niet benadeeld, aangezien de nieuwe regeling bestemd is om in 1929 in werking te treden. Dan zou de Raad tevens meer tijd hebben voor het bestudeeren dezer aangelegenheid en is de vrees geringer, dat onjuistheden in de regeling zullen sluipen.

Andere leden konden zich met dit denkbeeld niet vereenigen. De zaak is naar hunne zienswijze niet nieuw, terwijl er 2 volledige schema's ter tafel liggen, n. l. een van de salariscommissie en een van het Bestuur, zoodat zij de zaak als voldoende toegelicht beschouwen.

Een paar leden hadden liever gezien, dat in plaats van eene nieuwe salarisregeling voorgesteld was de bezoldigingen groepsgewijze met een progressief percentage te verhoogen. De salarisherziening wordt dan aanmerkelijk vereenvoudigd en dan wordt het stelsel gevolgd, dat bij het toekennen van duurtebijslag is ingevoerd.

Hiertegenover werd gevreesd, dat hierdoor niet goed te verdedigen bevoordeelingen en benadeelingen zouden worden bestendigd. Weer andere leden meenden de voorkeur te moeten geven aan over het algemeen lagere salarissen, doch met een tijdelijken duurtetoeslag voor de eilanden Curaçao en Aruba.

De samenstelling der salariscommissie werd ook door eenige leden aan critiek onderworpen. De hoofden der verschillende departementen behoorden, naar de meening der hier sprekende leden, daarin zitting te hebben gehad.

Overgaande tot de bespreking van de overgelegde 2 schema's werd eenerzijds na te melden samenvatting verdedigd en anderzijds verklaard door verschillende leden, dat zij bezwaren hebben tegen het samenbrengen van de 5 ambten onder de groep van f. 12000.- zooals in het voorstel van het Bestuur is geschied. Zij meenden, dat de Procureur-generaal een hooger salaris moet hebben dan de andere hoofdambtenaren en dat indien een der anderen f. 12.000- 's jaars zou moeten ontvangen, voor den Procureur-generaal een hoogere groep b. v. van f. 12.600,— zou moeten worden geschapen.

Overigens meenden zij, dat de Administrateur van financiën met f 11000 - zou kunnen worden bezoldigd, de Directeur van den Openbare Gezondheidsdienst — geen bacterioloog of seroloog zijnde — met f. 10000. - en eveneens de Gouvernements-Secretaris.

Overigens zouden de meeste leden meer voelen voor de groepeering zooals de salariscommissie die onder de bedragen f. 12000.-, f. 10800.- en f. 9600- heeft voorgesteld met uitzondering voor wat aangaat den Gezaghebber van Aruba, die in dezen tijd wel met f. 10800.- mag worden gesalarieerd en den Directeur van den Openbare Gezondheidsdienst, die naar het gevoelen van sommigen in afwijking met dat van anderen ook in dezelfde groep zou kunnen worden gerangschikt.

Ten opzichte van den Inspecteur van het Onderwijs waren de meeningen verdeeld in verband met het feit, dat het Bestuur hem in een hoogere groep heeft ingedeeld, dan de commissie.

Wat de groep van f 9000.— in 's Bestuurs voorstel aangaat, werd er op gewezen, dat de Inspecteur der belastingen een nogal flinke sprong maakt, waartegen door anderen werd aangevoerd, dat de douanedienst zich gestadig uitbreidt en de Inspecteur der belastingen een groote staf onder zich heeft. Van eerstbedoelde zijde werd hiertegen aangemerkt, dat een soortgelijke redeneering bij andere takken van dienst ook zou kunnen gelden aangezien op alle kantoren het werk aanmerkelijk toegenomen is. f 8400.— zou dezen leden reeds voldoende willen toeschrijven.

In de groep van f 8400.— zooals door het Bestuur voorgesteld worden aangetroffen de Adjunct-Directeur van Openbare Werken en den Directeur van den Lands Radio en Telefoondienst. Voor wat den Adjunct-Directeur van Openbare Werken aangaat, werd door verschillende leden betoogd, dat dit inkomen niet te hoog is, wanneer de graad van ingenieur daarbij als vereischte werd gesteld. Aangaande den Directeur van den Lands Radio en Telefoondienst werd in het licht gesteld, dat deze betrekking kort geleden in het leven is geroepen met een bezoldiging van f 6000, terwijl daaraan genot van vrije woning is verbonden. f 7800.— werd onder deze omstandigheden voldoende geacht. En zoodoende komt er een juister verhouding tusschen den Havenmeester en genoemden Radio-Directeur.

Verschil van meening openbaarde zich aangaande de salarissen van den Havenmeester en de loodsen. Vonden eenige leden de voorgestelde bedragen voldoende, andere zouden zich niet tegen eene verhooging verzetten.

Ditzelfde deed zich voor ten aanzien van de bezoldiging van den Directeur der gevangenissen. Hier waren er ook leden, die betoogden, dat zij als aanvangsbezoldiging van dezen titularis minstens f 3600.— noodig achten.

Aangaande de groep f 7800. kon men zich niet algemeen vereenigen met de verhooging van de bezoldiging van den Gezaghebber van Bonaire en den Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden (welke laatstgenoemde betrekking meerdere leden liever afgeschaft zagen). Lettende op de verantwoordelijkheid en het minder kostbare leven ter plaatse zou een lager inkomen reeds aan billijke eischen beantwoorden.

Voorts blijkt uit art. 39c van den uitgewerkten en toelichtenden staat, dat voor den postdirecteur nog f 600. wegens vergoeding voor tijdelijk gemis van eene ambtswoning wordt uitgetrokken. Meerderen leden kwam dit niet gemotiveerd voor.

Een inkomen van f 7200.— voor hoofdcommies werd vrij algemeen te hoog geacht, lettende op hetgeen in den handelsstand en op particuliere kantoren voor geschikte krachten wordt betaald. Het bedrag van f 6600.— wilde reeds een rationeele betaling voorkomen. Het heeft verder de aandacht getrokken, dat het Bestuur hier het onderscheid, dat de salariscommissie tusschen gehuwden en ongehuwden gemaakt heeft, heeft laten vallen.

Ook de voorgestelde salarissen van den Koloniaal Ontvanger en den Postdirecteur wilden wel wat te hoog voorkomen. Men achtte f 7200.— voor deze ambten, gelet op de daaraan verbonden verantwoordelijkheid billijk.

Met betrekking tot de bezoldiging van een Substituut-Griffier bij het Hof van Justistie kon men zich algemeen beter vereenigen met het voorstel van den salariscommissie. Het onderbrengen van dien ambtenaar onder de zelfde groep als de commiezen vond geen verdediging, aangezien de Substituut-Griffier meer verantwoordelijkheid heeft en er thans 2 commiezen op de Griffie werkzaam zijn.

Eenige leden wilden ten aanzien van de opzichters O. W., technisch opzichter O. W. en den ambtenaar stoomwezen, naar aanleiding van de adressen, voorkomende in de notulen van de zitting van den Raad van den 19n Maart voorstellen hen in een hoogere groep onder te brengen. Niet alle leden konden zich echter hiermede vereenigen en wel omdat dan verschillende verhoudingen worden verbroken. Andere leden deden de vraag of de achterstelling, waarover door de opzichters 1e. klasse geklaagd wordt, een gevolg is van het feit, dat bij P. B. 1927 No. 40 een nieuwe betrekking in het leven is geroepen, welke thans weer wordt opgeheven. In zoodanig geval zouden zij meenen, dat op een of andere wijze daaraan moet worden tegemoet gekomen. Terloops werd opgemerkt, dat de instelling van het ambt van 1ste opzichter O. W. geheel buiten 's Raads weten plaats had en dat er op de begrooting voor 1927 ook geen gelden daarvoor uitgetrokken waren.

Bij de uitzending van onderwijzers na 1 Januari 1923 schijnt langzamerhand afgeweken te zijn van de bepalingen vastgesteld bij het „Onderwijzers-bezoldigingsbesluit 1922" wat aangaat het tellen van dienstjaren voor de periodieke verhoogingen, met het gevolg, dat onderwijzers vóór 1 Januari 1923 in dienst in minder gunstige omstandigheden kwamen dan hun nieuwe collega's, voor wie alle dienstjaren in welke rang ook doorgebracht, meetellen tot een maximun van 10. Is, zoo werd gevraagd, het Bestuur van plan in de nieuwe regeling de condities van het Onderwijzersbezoldigingsbesluit 1922 te handhaven? En indien niet, is het de bedoeling ten behoeve van het personeel vóór 1 Januari 1923 in dienst een zoodanige regeling te treffen, dat ook zij deelen in de gunstiger voorwaarde wat betreft het meetellen voor periodieke verhoogingen van de jaren bij het onderwijs doorgebracht voor het behalen der laatste akte noodig om tot een hoogere klasse benoemd te worden?

Nu in Nederland een ontwerp regelende den rechtstbestand van ambtenaren aangekondigd is, hoopten eenige leden, dat het Bestuur zoo spoedig mogelijk deze materie ter hand zal nemen.

Na de tot standkoming van de nieuwe salarisregeling zouden eenige leden liever zien, dat geen gratificatiën of soortgelijke toelagen aan ambtenaren werden toegekend, voor zoover zulks niet in een wettelijke regeling of de begrooting (bijv. als overwerk) voor komt. De goede geest in het ambtenaarskorps zal er ongetwijfeld door bevorderd worden.

Gevraagd werd of ondanks het feit, dat er ambtenaren van de Bovenwindsche eilanden vrijkomen, het korps nog zoo zou moeten worden uitgebreid als door het Bestuur gedacht. In overweging werd gegeven in elk geval niet terstond allen te benoemen, doch geleidelijk, naar gelang van de behoeften.

De systematische asphalteering en verharding van straten en buitenwegen werd toegejuicht en de hoop uitgesproken, dat het werk vlug zal opschieten en de aanleg zal blijken te voldoen. Een autotocht is thans meermalen alles behalve een genot.

Eenige leden zouden gaarne worden ingelicht omtrent hetgeen verteld wordt n.l. dat het Bestuur met de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij een overeenkomst aangegaan heeft of wil aangaan omtrent het in orde brengen van een of meer wegen.

Met het oog op de toeristenbooten, die in de Caracasbaai ankeren, komt het aanbevelingswaardig voor ook den weg daarheen onder handen te nemen.

Naar aanleiding van de inlichtingen door den gemachtigde van het Bestuur in evengemelde vergadering van 7 Mei 1927 verstrekt, verklaarden de afdeelingen, dat het hun aangenaam zal zijn een ontwerp-„Gouvernementsbedrijvenverordening" te ontvangen; voorts, dat zij het op prijs zullen stellen, indien het Bestuur de Gezondheidscommissie zou willen doen bijeenroepen, en vervolgens, dat zij gaarne zouden wenschen te vernemen, waaraan het is toe te schrijven, dat de voltooiing van de Handelskade, welke contractueel op 1 Februari 1928 is gesteld, nog niet plaats heeft gevonden en tevens, wanneer zulks kan worden tegemoet gezien.

Geenszins overtuigd, dat de eerste proef op het gebied van aanbesteding heeft voldaan, vroegen eenige leden of het Bestuur wegens niet tijdige levering van materialen boeten heeft moeten betalen en of de aannemingsfirma ook boeten beloopt nu de Handelskade niet op 1 Februari 1928 gereed gekomen is, en zoo ja, in het eene of andere geval, tot welk bedrag.

Is het waar, zoo vroegen eenige leden, dat het Gouvernement een hijschtoestel van de firma Monks tegen belangrijke prijs huurt voor de uitvoering van de Handelskade-werken door de firma Christiani & Nielsen?

Naar verluidt, zou de beproeving van het ophaalbaar gedeelte van de brug over het Waaigat, niet goed geslaagd zijn. Gaarne zou men willen vernemen of dat juist is. Intusschen is het zeer lastig, dat zoolang deze overgang over het Waaigat niet gereed is er voor voertuigen geen is in die buurt, aangezien ook de Van den Brandhofbrug daarvoor afgesloten is. Het is zeker gewenscht, dat er eenige spoed betracht wordt met het brengen van verbetering in dezen toestand.

Het zou den afdeelingen een genoegen zijn, indien het Bestuur de nieuwe Waaigatbrug en de nieuw aan te leggen straat, welke die brug met den Scharlooweg verbindt, onderscheidenlijk „Koningin Wilhelminabrug" en „Koningin Wilhelminastraat" zou willen noemen.

Naar aanleiding van vroeger hier niet voorkomende ziekten, die thans worden geconstateerd en die wellicht door zoogenaamde „stowaway-parasieten" worden ingevoerd, werd gevraagd of het uitgeoefend toezicht voldoende is om het overbrengen dier ziekten te voorkomen.

Waar het Bestuur een intensieve inspectie over particuliere erven noodig acht en voorts zelf verklaart, dat op de straatreiniging beter moet worden toegezien en vele straten niet zoo schoon gehouden worden als het Bestuur wel zou wenschen, werd de hoop uitgesproken, dat spoedig verbetering en wel van blijvenden aard in den hier bedoelden toestand waar te nemen zal zijn. Met name werd in dit verband het Rif genoemd, waar een flinke schoonmaak noodzakelijk is.

Onder deze besprekingen werd opgemerkt, dat een geregeld bijeenkomende Gezondheidscommissie ook in deze nuttig werk zal kunnen verrichten en verschillende klachten op dit gebied kan voorkomen.

Indien er uitgebaggerde specie of afbraak ter beschikking mocht komen, waaraan geen bestemming gegeven is, zouden enkele leden in overweging willen geven het oostelijk punt van het Waaigat te dempen, daar dat gedeelte een vreeselijke lucht verspreidt.

Naar verluidt neemt het misbruik van het bay-rum drinken op Saba grootere afmetingen aan. Bij juistheid dier berichten zou het aanbeveling verdienen om, in[illegible] zulks nog niet is geschied, vanwege den Openbaren Gezondheidsdienst op de schadelijke gevolgen te doen wijzen. Zonder het gebruik van alcoholische dranken aan te moedigen, werd ook het vertrouwen uitgesproken, dat afschaffing van invoerrechten en accijns voor de Bovenwindsche eilanden bedoeld euvel zou kunnen beperken.

Enkele leden zouden het Bestuur willen verzoeken wel te willen berichten, wat er is van hetgeen de Amigoe di Curaçao, naar hij vermeldt in zijn nummer van 31 Maart 1928, vernomen heeft, n.l. dat de verhouding van den tegenwoordigen Directeur van O. W. tot de dienstdoende geneesheeren alles behalve goed en vriendschappelijk is. Indien dit zoo zou zijn, zou dan de dienst er niet onder lijden, vroegen deze leden?

Nu Willemstad zoo uitgebouwd wordt, zouden eenige leden gaarne meerdere leiding en toezicht wenschen bij de stadsuitbreiding en stadsontwikkeling en wellicht ook aanvulling van de bouwverordeningen. Een bouw- of schoonheidscommissie zou zich in dit opzicht verdienstelijk kunnen maken en ook tot verfraaiing der stad bijbdragen.

Enkele leden zouden het Bestuur willen verzoeken na de voltooiing van de rijen huizen op de De Ruyterkade en het Kerkplein op Pietermaai, ter plaatse geen gronden meer voor huizenbouw uit te geven. Zij zouden het betreuren indien het openliggend terrein geheel bebouwd werd. H. i moeten als er niets anders op staat, verder liggende terreinen voor huizenbouw in aanmerking komen.

Opgemerkt werd, dat de veelal gevolgde bouwwijze op Curaçao wegens onregelmatigheden en stelselloosheid op een juist aangekomene vaak geen gunstigen indruk maakt. Ook de vele te pas en onpas aangebrachte reclames werken hiertoe mee. Alvast werd opgemerkt, dat in geen geval overgegaan mag worden tot het sluiten van bestaande pleinen.

Het afbreken van het stukje fortmuur, waarin de Spaar- en Beleenbank was ondergebracht (een maatregel door den Kolonialen Raad reeds eenige jaren geleden aan de hand gedaan), zoomede van het gebouw voor dakloozen ter plaatse werd toegejuicht. Eenige leden zouden in overweging willen geven bedoelden fortmuur ook verder te sloopen tot bij de politie-hoofdwacht. Zij hoopten, dat het Bestuur hiermede eens is. Met een mooi plein, zou dan het centrum der stad verrijkt worden; en het stukje fortmuur is van geen beteekenis.

Nu er meerdere groote industrieën in dit gebiedsdeel zijn, werd door sommige leden betwijfeld of de bedrijfs- en ongevallenwetgeving voldoende beheerscht werd door de keur van P. B. 1869 No. 16 en de verordening op het keuren van stoomketels (P. B. 1911 No. 31) en enkele zouden het waardeeren, indien het Bestuur dit onderwerp in studie zou willen nemen.

Gevraagd werd of het aan het Bestuur bekend is, wanneer de olievanger in het Schottegat zal kunnen worden opgesteld, welke opstelling binnen korten tijd in uitzicht werd gesteld. Doch niet alleen een olievanger is naar de meening van enkele leden noodig, maar een wettelijk verbod op het uitgooien van olie.

Ook de verlast veroorzaakt door het overdadig rooken van schepen in de haven werd besproken en zou het zeker nuttig zijn indien er maatregelen tegen deze hinderlijkheden werden getroffen.

Vanwege het vergaan van den schoener „20 de Julio" tusschen Curaçao en Aruba in December 1927 werd gevraagd of er scherper toezicht op het passagiersvervoer wordt uitgeoefend. De schoener varende tusschen Curaçao en de Bovenwindsche eilanden vervoert soms meer personen, dan, naar men redelijkerwijze meenen zou, de ruimte toelaat. Denkbeeldig zijn de daaraan verbonden gevaren niet, evenmin die voortvloeiende uit het toelaten van ongediplomeerde, niet voldoende onderlegde scheepskapiteins, somtijds zonder eenige theoretische opleiding; en dit alles terwijl het aantal stoomschepen in deze wateren gestadig toeneemt. Deze aangelegenheid zou men gaarne aan de belangstelling van het Bestuur aanbevelen.

Het wil alleszins wenschelijk voorkomen ten aanzien van het toenemend aantal motorbootjes, die tegen betaling in de haven personen vervoeren, een regeling te maken, waarbij het toezicht verbeterd en zoo mogelijk een examentje voor de bestuurders ingevoerd wordt. Ook bij de aanlegplaats dezer bootjes zou wel meer orde kunnen zijn; bij de aanlegplaatsen, waaraan maar al te vaak groot gebrek is.

Men hoopte, dat het Bestuur ernstig de aandacht wil wijden aan de oeververbinding in de St. Annabaai, vooral in verband met de lang openblijvende Koningin-Emmabrug. Gevraagd wordt of de havenmeester geen zoodanige regeling kan treffen dat bezwaren ondervangen worden. Ook of het Bestuur zich kan vereenigen met hetgeen onlangs in dezen Raad aan de hand gedaan is door een lid, n.l. om na een klein aantal booten te hebben laten doorvaren de brug telkens te sluiten. Een lid sprak de hoop uit, dat spoedig er iets anders op zal worden gevonden dan de brug. Naar zijne meening moet deze weg.

Een lid betoogde dringend de wenschelijkheid van een nieuw modern ingericht loodskantoor, gelegen op een geschikte plaats, vanwaar men een goed uitzicht heeft op alles wat de loodsen raakt en berekend op het daar overnachten dezer ambtenaren.

De wenschelijkheid werd ook betoogd van een klassengewijze indeeling van de passagierstatistiek, welke periodiek in de Curaçaosche Courant wordt gepubliceerd. Men zou dan een beteren kijk krijgen op de elementen, welke hier aankomen.

Naar aanleiding van de verschillende automobielongelukken, die er op het gedeelte van den weg Pietermaai, tusschen de Kalksteeg en het Damplein hebben plaats gehad en als gevolg waarvan dat gedeelte van dien weg den bijnaam van „Santana di auto" (automobielenkerkhof) gekregen heeft, werd door een lid gevraagd of op dat gedeelte het rijden slechts in één richting kon worden toegelaten. Een dergelijk voorschrift zeer bezwarend achtend, zouden de meeste andere leden in overweging willen geven door een witte streep op het midden van den weg te kennen te geven, aan welke zijde in oostelijke en in westelijke richting rijdende motorrijtuigen behooren te blijven, een maatregel, die ook voor andere straten aanbeveling verdient.

Het werdt betreurd, dat bij de reparatie van den weg Pietermaai de z.g. „labados" (greppels) niet alleen niet zijn verwijderd, maar naar het schijnt zelfs nieuwe zijn aangelegd. Deze labados zijn hinderlijk en schuld aan veel onregelmatig rijden, juist bij het hier bedoelde gevaarlijke gedeelte.

Enkele leden zagen voor bedoeld gedeelte van genoemden weg ook gaarne een verbod in het leven geroepen om een voorrijdend motorrijtuig voorbij te rijden.

Mogelijk zouden smalle vluchtheuveltjes dienst kunnen doen op het Hendrikplein bij het Wilhelminapark en bij de draai van de Breedestraat naar het Wilhelminaplein toe.

Aangaande evengenoemden weg werdt opgemerkt, dat de bij de nieuwe stadsverdeeling ettelijke jaren geleden hieraan gegeven naam „Pietermaai" minder juist is, aangezien met dien naam het betrokken stadsgedeelte wordt aangeduid. De naam „Pietermaaiweg" zou daarom de voorkeur verdienen.

Gewezen werd ook op het gevaar, dat auto's soms in verschillende straten draaien door telkens vooruit en achteruit te rijden en daarbij de noodige manoeuvres uit te voeren.

Wegens het groote gevaar voor voetgangers zouden enkele leden wenschen, dat de Heerenstraat voor het verkeer van motorrijtuigen afgesloten werd, als de nieuwe brug over het Waaigat opengesteld wordt. De overige leden waren echter van gevoelen, dat eerst na de voltooiing van de Handelskade een dergelijk verbod zou kunnen worden uitgevaardigd.

Den bouw van een nieuwe brug naar het Rif hoogst noodig achtend, sprak men de verwachting uit, dat na voltooiing daarvan meer gebruik van den weg over het Rif zal worden gemaakt en zoodoende de Roode Weg en de Breede straat op Otrabanda eenigszins van het wel overdrukke verkeer kunnen worden ontlast.

Geklaagd werd over het hinderlijk toeteren, waaraan vele chauffeurs zich schuldig maken. Vrij algemeen werd de meening verdedigd, dat de sirene in het stadsdistrict verboden moest worden, evenzoo de varieerende hoorns; een verscheidenheid, die niet aangenaam aandoet.

Het maken van onnoodig geraas schept, naar het wil voorkomen, een nieuw althans grooter gevaar.

De opmerking werd gemaakt, dat men van de invoering van verbetering bij de politie veel meer verwacht, wanneer daarbij ook de drankverordening gewijzigd wordt.

In de toelichting op art. 3 (Bevolkingsregister) maakt het Bestuur melding van het kiesrecht. Bij invoering van de voorgestelde „motorrijtuig-, boot- en rijwielbelasting" zal deze wel niet als een cohierbelasting en ook niet als een directe belasting worden aangemerkt, zoodat de wijziging in de belastingwetgeving ook op staatsrechtelijk gebied gevolgen zou kunnen hebben (en ook wat betreft de verkiezingen voor de Kamer van Koophandel.)

Gevraagd werd of als de draadlooze geen telegrammen naar een of andere plaats kan verzenden, zulks tijdig kan worden medegedeeld. Er hebben zich gevallen voorgedaan, waarbij vertraging heeft plaats gehad tot schade van de betrokkene handelsondernemingen.

Men wilde ook de aandacht van het Bestuur vestigen op het feit,, dat de kabel hare tarieven heeft verlaagd en in verband daarmede verzoeken na te gaan of de tarieven van de draadlooze ongewijzigd kunnen blijven. Dezerzijds werd anders voor vermindering van het gebruik van draadlooze telegrammen gevreesd.

Gevraagd werd hoe het komt, dat de z.g. „gelukstelegrammen", welke men vóór Kerstmis naar Nederland kon verzenden, naar verluidt, niet werden bezorgd.

Behalve, dat de ter sprake gebrachte verlaging van de kabel-prijs zoodanig is, dat men gelooft, dat de prijzen voor enkele plaatsen zelfs minder zijn dan per radio, biedt de kabel verschillende voordeelen boven de radio, zooals zij tegenwoordig functionneert.

De leden hier aan het woord betoogden de wenschelijkheid van een kantoor van den radiodienst in de stad.

Verschillende leden hadden ernstige klachten tegen de telefoon, welke doen vermoeden, dat de dienst daarvan niet in orde is. Bij het opbellen blijkt men nog verbonden te zijn met den persoon, met wie men bijv. 5 minuten te voren in gesprek is geweest; men hoort de gesprekken van andere personen; soms krijgt men geen antwoord van het kantoor enz. Gaarne zag men ook, dat betaling van abonnementsgelden ook op een ander kantoor kan geschieden, dat niet zoo ver uit de buurt ligt.

Verschillende leden vroegen om overlegging van een verslag in zake de Landstelefoon en gedetailleerde raming met toelichting betreffende uitgaven en inkomsten als overgelegd bij de begrooting voor 1928, onder No. 13.

Door enkele leden werd gevraagd naar de verhouding (ook de financieele), waarin de ambtenaar van de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij, die vanwege het Bestuur met de monstering van scheepsvolk belast is, tot dit gebiedsdeel staat. Andere leden meenden te weten, dat door de aanstelling van den persoon het uitbreiden van het ambtenaarskorps voorkomen is. Verder werk gevraagd of de Gouvernementsloods aan de Caracas baai financieele vergoeding van de Curaçaosche Industrie Maatschappij ontvangt. Staat de daareven genoemde ambtenaar met de monstering van scheepsvolk belast en ingeval de Gouvernementsloods aan de Caracasbaai de bedoelde financieele vergoeding van de Curaçaosche Petroleum Industrie ontvangt, staat ook hij met het oog op de handhaving van verordeningen voldoende onafhankelijk?

Met genoegen werd geconstateerd, dat er op deze begrooting bedragen worden aangevraagd voor verschillende goede maatregelen voor Aruba. Men sprak de hoop uit, dat het Bestuur op een goeden weg zijnde, met het schenken van aandacht aan dit eiland zal voortgaan opdat spoedig de achterstand, welke daar reeds ontstaan is ingehaald worde en die niet zoo groot wordt als op Curaçao.

Ondanks het bezoek van de Heeren Zeilinga en Westerman aan Curaçao vertrouwen de afdeelingen, dat de Koloniale Raad te zijner tijd in de gelegenheid gesteld zal worden zijne meening over het ontwerp Curaçaosche bankwet kenbaar te maken. Gevraagd werd of de reis- en verblijfkosten der genoemde Heeren door Curaçao worden gedragen.

No. 2312 | Zaterdag 28 April 1928. | 45ste Jaargang

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar & Beleenbank van Curaçao beleend van den **2n Juli 1926**, *onder* **N° 1131 O.** *tot en met* **N°. 9582 O.** *zal plaats hebben op Donderdag den* **3n. Mei** *a.s. 's morgens ten* **9** *uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 28 April.

De Voorzitter

10 *H. J. COHEN HENRIQUEZ.*

Met een Luchtschip over den Oceaan.

Nog dit jaar, schrijft dr. Hildebrandt in de „Illustrirte Zeitung", moeten de luchtschepen het bewijs leveren, dat de door gas gedragen luchtvaartuigen het probleem van de Oceaanvlucht beter kunnen oplossen dan hun „zwaarder-dan-de-lucht"-concurrenten, de vliegtuigen. Uitgemaakt zal worden of de luchtschipbouwers en hun aanhangers gelijk hebben als zij beweren, dat het verkeerd is geweest zich zoo speedig van de vroeger met zooveel geestdrift begroete motorluchtballons te hebben afgewend en alleen aandacht te hebben geschonken aan de vliegmachines. Het was de oorlog, welke deze ommekeer heeft veroorzaakt, omdat de verwachtingen over het succesvol gebruik van luchtschepen in den landoorlog niet vervuld werden. Tegenwoordig denkt men slechts aan cultureele doeleinden: verkeer en expedities naar verre ongekende gebieden, zooals bijv. naar de Noordpool. De Engelschen hebben het begin gemaakt met vluchten over den Atlantischen Oceaan.

Hun „R. 34" vloog in den zomer van 1919 van Engeland naar Amerika en terug, nadat tijdens den oorlog reeds in 1917 een Duitsche Zeppelin van Jamboli in Bulgarije naar Khatoem in Afrika, 6800 K.M. in 95 uur had afgelegd.

Engeland streeft er naar het middelpunt van het wereldluchtverkeer en het kruispunt der groote handelsluchtwegen der toekomst te vinden en de Britten gelooven dat slechts te kunnen bereiken wanneer zij zelf ook een grootscheepsch luchtverkeer er op na houden en hun Dominions nog vaster aan het Moederland verbinden.

De luchtvaart-expert Burney, parlementslid en directeur van de „Airship Guarantee Company", die het luchtvaartverkeer organiseeren zal, betoogt, dat deze vredelievende bedoelingen de motieven van hun handelingen zijn.

Met taaie volharding hebben de Engelschen aan de vervolmaking van hun luchtschepen gewerkt. Aan tegenslagen heeft het hun niet ontbroken. Men herinnere zich slechts het in 1911 gebouwde luchtschip „Mayfly", dat reeds bij het te voorschijn halen uit de loods uit elkaar brak, en de „R. 38", die in 1921 boven Hull brak en ontplofte, waarbij 44 man van de bezetting gedood werden. De Engelschen hebben het niet zoo zwaar te verantwoorden gehad als graaf Zeppelin, want hun stond steeds geld ter beschikking en zij hebben aan een in den oorlog buitgemaakten Zeppelin zoowel als aan de luchtschepen, welke krachtens het vredesverdrag door Duitschland moesten worden uitgeleverd de techniek van het stijve type luchtschip kunnen bestudeeren.

Binnenkort zal nu het eerste van hun verkeersluchtschepen de werf van Howden in Yorkshire verlaten om eerst eenige proefvluchten te maken om te constateeren, of de gekoesterde verwachtingen in vervulling zullen kunnen gaan.

De „R. 100" zal het grootste luchtschip worden, dat tot nu toe gebouwd is; met circa 150.000 M3. gasinhoud overtreft het 't luchtschip van Friedrichshafen met 45.000 M3. Met z'n 212 M. lengte nadert het de grootte van de „Mauretiana" Bij een doorsnee van 40 M. is het meer gedrongen dan de laatste Zeppelins. De passagiersgondels bevinden zich binnen in het omhulsel, slechts de stuurgondel komt iets uit den bodem uitkijken. De ruimten voor 100 passagiers, 50 man equipage, 10 ton vracht en post, alsmede proviand voor 6 dagen zijn in twee verdiepingen ondergebracht. De stevigheid van het uit roestvrij staal gebouwde geraamte is heel wat grooter dan bij luchtschepen tot nu toe het geval is geweest. De „wolkenklipper", zooals de volksmond in Engeland het schip reeds gedoopt heeft, zal met 6 ieder 700 P. K. sterke Rolls Royce motoren een normale snelheid van 114 K. M. (maximaal zelfs 122 K.M.) per uur kunnen bereiken en een afstand van 8000 K.M. ineens kunnen afleggen. Een vernuftig aangebracht ventilatiesysteem zorgt ervoor, dat elk door het omhulsel dringend of langs de uitlaatkleppen wegstroomend gas zoo snel en zoo volkomen mogelijk afgevoerd wordt zoodat gevaar voor explosie zoo goed als uitgesloten is. Een vulling met het zoo zeldzame en dus zeer dure helium gas is derhalve niet noodig.

Bijzondere loodsen zijn voor de Engelsche luchtschepen ook niet noodzakelijk. Volgens de in Amerika opgedane ervaringen acht men het aanleggen aan z.g. meermasten voldoende veilig. De passagiers stappen van het platvorm dezer meermasten, waarlangs een electrische lift hen omhoogvoert, over een beweegbare brug in de neus van het luchtschip, vanwaar een door het geheele schip loopende gang hen naar de passagiershutten voert. Overigens zullen voor zwaar stormweer loodsen gebouwd worden zooals droogdokken voor zeeschepen.

Bij gunstige resultaten is men van plan een z.g. „Atlantic Type" te bouwen, welke nog veel grooter en doelmatiger zal worden dan de „R. 100". Deze luchtschepen zullen 168 passagiers kunnen opnemen, 'n snelheid van 150 K.M. per uur kunnen ontwikkelen en 'n afstand afleggen van 10.000 K.M. Van Engeland uit denkt men dan met de Atlantic Typen Canada in 2, Zuid-Afrika in 4, Indië en Australië in 5 dagen te bereiken. Steunpunten zullen worden aangelegd aan de Oosten Westkust van Afrika, in Egypte, op het eiland Ceylon, in Australië en Nieuw-Zeeland, alsmede nog op enkele andere. Merkwaardig is, dat men op grond van de bij de Oceaanvluchten opgedane ervaringen voor de vlucht over den Atlantischen Oceaan in Westelijke en Oostelijke richting verschillende wegen denkt te volgen. Westwaarts zal de passage over de Azoren en de Bermuda-eilanden gekozen worden, voor welke vlucht 48 uren gerekend wordt, terwijl in Oostelijke richting een Noordelijke route genomen zal worden met 38 uur vliegtijd.

Men gelooft in September 1928 met 6 luchtschepen het trans-oceaanluchtverkeer voor passagiers, vrachtgoederen en post te kunnen openen.

De wichelhand.

Te München zijn dezer dagen, aldus de *N. R. Crt.*, interessante proeven genomen voor het vinden van ertsen, kolen en olie en wel met de hulp van den heer Harry Salomon, gewezen Nederlandsch consul te Zürich, wiens rechterhand — naar we reeds hebben gemeld — de eigenschappen van de zoogenaamde wichelroede moet bezitten. De heer Salomon moet namelijk in staat zijn zonder hulp van instrumenten met zijn rechterhand de plaats aan te wijzen waar ertsen enz. te vinden zijn.

De heer Salomon vertelde in een persgesprek dat ertsen, kolen en olie een electrische uitstraling bezitten, die hij door de aarde heen kan waarnemen door een bijzondere siddering in een of meer vingers. Het is net alsof de vingers inslapen.

Naar gelang de stoffen, die zich in den bodem bevinden zijn deze sidderingen minder of meer sterk. Bevinden zich ertsen in den bodem, dan zijn het de vingertoppen die inslapen: koper maakt trillingen door den ringvinger tot in de hand, bij goud neemt de heer Salomon een zachte trilling van alle vingers waar, bij zilver zijn de trillingen veel sterker en wel voornamelijk in den pink, bij kolen trilt de geheele hand en voornamelijk de bal nabij de duim.

Bij olie zijn de waarnemingen van zeer bijzonderen aard. De heer Salomon voelt dan stooten tusschen ringvinger en pink en de daarop voorkomende vingertoppen. Hij verzekert aldus niet alleen de plaats waar zich ertsen enz. bevinden te kunnen aanwijzen, maar ook de dichtheid der voorraden te kunnen vaststellen

De proeven zijn genomen in tegenwoordigheid van een aantal deskundigen die vervolgens een 22 bladzijden groot rapport hebben vervaardigd, waarin ze de bewegingen van de hand nauwkeurig hebben omschreven. De proeven die o.a. gedaan zijn in het Deutsche Museum, zijn schitterend geslaagd, waaruit blijkt dat de heer Salomon zelfs radium, dat in een omtrek van 3 meter geheel was geïsoleerd, kon ontdekken.

PRIJSVRAAG.

Gevraagd wordt een ontwerp voor een theater- en concertgebouw aan den Pietermaaiweg alhier op het terrein in eigendom van de Curaçaosche Schouwburg Maatschappij.

De ontwerpen moeten voor ultimo Mei d.j. worden ingediend aan het adres van ondergeteekende, bij wien verdere inlichtingen omtrent de voorwaarden, waaraan voldaan moet worden, zijn te bekomen.

De ontwerper van het plan, dat door het bestuur voor uitvoering wordt aangenomen, ontvangt een prijs van f. 300.—

Curaçao, 31 Maart 1928.

Namens het Bestuur van de Curaçaosche Schouwburg Maatschappij,

De Secretaris,

5—5 **R. Boskaljon.**

Algemeen wilde men van deze gelegenheid gebruik maken om een lans te breken, zoo niet voor het stationneeren op Curaçao van een oorlogsschip, dan ten minste voor het veelvuldig zenden van een Nederlandschen oorlogsbodem hierheen. Om vele redenen acht men een dergelijk schip in deze wateren tegenwoordig zeer gewenscht.

BERICHTEN

Verjaardag van H. K. H. Prinses Juliana.

Maandag 30 April verjaart Prinses Juliana.

Een feit van verheugenis voor alle goed-gezinde Nederlanders. Want in Prinses Juliana zal het Nederlansche Volk, onder de bescherming des Allerhoogste, vereenigd blijven met het Huis van Oranje, waaraan het zooveel te danken heeft.

Oranje en Nederland zijn één.

Geve God dat deze eenheid nooit verstoord worde, maar dat de band die Nederland aan Oranje bindt, steeds vaster en hechter worde.

Daarom bidden wij God, den Gever van alle goed, dat Hij het kostbare jeugdige leven van Prinses Juliana spare in lengte van dagen ten vreugde van het Koninklijk Huis, ten heil van Nederland en zijn overzeesche gebiedsdeelen.

Gestrand.

Zaterdag kwam hier het bericht aan dat de sleepboot *Atlas* van de C. S. M. op de bank in het meer van Maracaibo geloopen was. Volgens later bericht schijnt het schip lek geslagen en daarna gezonken te zijn. De *Luetta*, die door de *Atlas* gesleept werd, dreef af en liep op de kust waar hij diep in 't zand zit. Naar wij vernemen is de *Neptunus* van hier vertrokken, om te zien wat er nog te redden is. Een stoker van de „*Atlas*" werd bewusteloos uit 't water gehaald. Eerst na uren gelukte het hem bij te brengen.

Naar wij vernemen, is het tankschip *Inverhampton* van de Lago van Aruba, Zondag l.l. op de bank geloopen, ongeveer terzelfde plaatse, en in tweeën gebroken.

Muziekavond.

Dinsdag- en wellicht ook Donderdagavond, zal een koor van Dames onder de leiding van den W. E. P. Bührs, het oratorium „*Nazareth*" uitvoeren. De muziek zal worden belicht door een reeks lichtbeelden. De uitvoering die plaats heeft in het lokaal van den C. R. K. Volksbond. Otrabanda, zal aanvangen ten 8 uur.

Na de pauze, zal de pas opgerichte Curaçaosche Liedertafel „Orfeon" optreden, met enkele zeer mooie zangnummers.

De baten dezer muziekuitvoeringen zullen zijn voor het sympathieke, internationale werk: „*Apostolaat ter Zee.*"

Daarom kunnen wij deze uitvoering niet genoeg aanbevelen in de welwillendheid van ons Curaçaosch publiek, niet alleen om hetgeen er te genieten zal gegeven worden, aan muziek en zang en lichtbeelden, maar vooral ook om het edele doel, een krachtige steun te verleenen aan het werk voor onze R. K. Zeelieden het „Apostolaat ter Zee."

Toegangskaarten tegen den matigen prijs van f. 1. — zijn verkrijgbaar bij de Cooperatieve Vereeniging & Nijverheid, Otrabanda en Punda, de Firma Mensing & Co. Punda, en den Heer Veltman, Planiersrust.

Politie-reorganisatie.

Naar wij vernemen heeft Zaterdagavond j. l. de door Z. E. den Gouverneur verzochte conferentie plaats gehad tusschen den Z. H E. G. Heer Procureur-Generaal en de Afdeelingen van den Kolonialen Raad, ten doel hebbende tot een overeenkomst te geraken in zake de politie-reorganisatie. Wij koesteren de beste verwachtingen van deze conferentie, en hopen, dat nu spoedig de zaak tot een goed einde moge gebracht te worden. Hoe beter men elkaar begrijpt, des te meer kans is er op een goed welslagen, en een reorganisatie die niet alleen aan de huidige behoeften en alle eischen die men aan een goede politie stellen kan, zal voldoen, maar ook aan de aan beide zijden tot uiting gekomen verlangens en wenschen.

Voetbal.

A. s. Zondag zal een voetbalwedstrijd gespeeld worden tusschen „Asiento" I — Excelsior I voor de C. V. B. op het terrein Mundo Nobo.

Aanvang 4,15 uur.

Zegelverordening.

De Koloniaal ontvanger vestigt de aandacht van het publiek op het volgende:

QUITANTIES.

Quitanties afgegeven wegens het geheel of gedeeltelijk te niet gaan van een geldschuld meer dan TIEN GULDEN (f. 10.—) bedragende, zijn onderworpen aan een belasting van VIJF CENT (f. 0.05).

De persoon die een ongezegelde quitantie in ontvangst neemt, is verplicht die quitantie binnen acht dagen na ontvangst door den Ontvanger te doen zegelen. Doet hij zulks niet dan is ook *hij* strafbaar, daar hij dan geacht wordt de Zegelverordening te hebben overtreden.

CHEQUES.

De z.g. cheques, betaalbaar binnen dit gebiedsdeel, zijn, *voor welk bedrag dan ook* (dus ook die minder dan f 10) steeds onderworpen aan een vaste belasting van *VIJF CENT* (f.0.05.

Nadrukkelijk moet er tevens de aandacht op gevestigd worden dat duplicaten en kopieën, zoowel van de quitanties als van de cheques, evenals de origineelen aan dezelfde belasting van f. 0 05 (vijf cent) onderworpen zijn.

Huldeblijk aan H. M. Koningin-Moeder.

Het zal binnenkort 50 jaar geleden zijn dat Koningin Emma, geboren Prinses van Waldeck-Pyrmont, als jeugdige gemalin van den toen reeds ouden Koning, haar intrede deed in ons land. Er heeft zich een comité gevormd om dit feit te herdenken; en als iets een herdenking waard is, dan is het wel deze heuglijke gebeurtenis. Niet alleen heeft zij Nederland een Koningin geschonken, die door haar bekwaam bestuur en hooge hoedanigheden uitmunt onder de weinige overgebleven souvereinen van Europa, maar door haar regentschap heeft zij de liefde en achting van gansch een volk weten te winnen en door haar echt Nederlandsche houding en taal heeft zij dat volk zich bewust doen worden van de hooge roeping die het nog altijd in de wereld te vervullen heeft. Is het te stout om te zeggen dat wij de herleving van het nationaliteitsgevoel, die sinds den dood van Koning Willem III onbetwijfeld bij ons volk is waar te nemen, voor een groot deel te danken hebben aan de voortreffelijke vrouw die altijd op de bres gestaan heeft om het Nederlandsch voelen, het Nederlandsch denken, het Nederlandsch doen, een eerste plaats te verzekeren in des Nederlanders leven? De erkenning daarvan leeft in het hart van ons volk en moge bij deze gelegenheid tot uiting komen, al leeft zij, wie zij geldt, tegenwoordig een stil leven, waarvan weinig meer tot de uiterlijke aandacht doordringt.

(*Haagsche Post.*)

Officieele Berichten.

Aan den tijdelijk agent van politie 2 klasse alhier P. A. Suarez is op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De heer Hendrik de Windt is definitief benoemd tot hulploods voor de St. Annabaai, het Schottegat en de Caracasbaai alhier.

De Roomsch Katholiek Geestelijke van den 2den rang alhier K. J. Kuipers is in activiteit hersteld.

Het lid van het Hof van Justitie in Curaçao Dr. A. W. J. M. Desertine is, voor het tijdvak 1 Juni 1928 - 31 Mei 1929, aangewezen om de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waar te nemen.

In dank ontvangen

van de Heeren J. D. Capriles & Co. een pakje geurige gemalen koffie, zeer aan te bevelen;

van de Heer Ciro Römer, een pak reclamevloeipapieren van de Goodrich Silvertowns;

van den Heer J. P. G. Ecker, balans en verslag van de Compañia Colombiana de Mutualidad, over het jaar 1927;

van de Firma Edwards Henriquez & Co., agenten van de Hamburg Amerikalijn, beschrijving en teekeningen van de nieuwe motorschepen Orinoco en Magdalena.

Onze reinigingsdienst.

Het Bestuur is zelf ervan overtuigd, dat die wel iets te wenschen overlaat, en hoopt, — en de Raad hoopt al met het Bestuur mee, in intusschen blijven velerlei ongerechtigheden op hygienisch gebied maar doorgaan.

Doch misschien zijn we nu in de goede richting. Want de Gezondheidscommissie, waarvan wij in zoo langen tijd niets gehoord hebben, is gereconstrueerd, en de Raad verwacht, dat deze ook hierin, ja, hierin vooral, nuttig werk zal kunnen verrichten. Als wij 't goed begrijpen, dan is deze commissie er op de eerste plaats om den Directeur van den Openbare gezondheidsdienst van advies te dienen, en wenken in 't belang der volksgezondheid ter zijner kennis te brengen. Welnu, ik kan me moeilijk voorstellen dat de leden dezer commissie velerlei ongerechtigheid op hygienisch gebied zoo maar zullen laten voortbestaan, zonder er de ernstige aandacht van den O. G. D. voor te vragen. Om maar iets te noemen:

Dagelijks passeeren toch zeker wel de meeste leden eens of meermalen over het Brionplein, zoodat 't hun zeker niet kan ontgaan zijn, dat reeds gedurende geruimen tijd een gedeelte, zij 't dan maar een heel klein gedeelte, in een voortdurenden staat van verontreiniging verkeert, ter hoogte van het gangetje naast de firma Ellis & Dania.

Deze verontreiniging is niet alleen zeer hinderlijk voor de voetgangers, maar verspreidt ook een alles behalve aangenamen geur. Het verwondert mij, dat dit niet reeds lang aan den Heer Directeur van O. G. D. is opgevallen, terwijl de oorzaak ervan toch zoo gemakkelijk is weg te nemen. Want deze is geen andere, als dat een afvoerbuis van vuil van de belendende woning gebarsten is, zoodat het vuil er soms bij straaltjes uitloopt en gestadig het plein aldaar verontreinigt. Een wenk aan den eigenaar of bewoner van dat huis zou toch voldoende zijn, om dit euvel te verhelpen.

Laten wij hopen dat deze wenk gegeven worde.

Muziekuitvoering

bij gelegenheid van den 19den verjaardag van H. K. H. Prinses Juliana.
's avonds van 7½ tot 9 uur.
30 April 1928. Brionplein.

PROGRAMMA:

1. Wilhelmus van Nassouwe.
2. Neerlands Feestmarsch M. H. van 't Kruis.
3. Holland Jubelt. M. J. H. Kessels.
4. Neerlands vlag. Ant. Tierolff.
5. Valse Nationale Ch. de Carmont.
6. La Tonnelle Fleurie Marius Millot.
7. Polka Caprice Ch. de Carmont.
8. Philinte F. Mourge.
9. Les Infatigables Pierre Pütz.
10. Wien Neerlandsch bloed. Scherpenheuvel.

Curaçaosche muziek.

Het is een pracht-idee van de „*Victor Talking Machine Co.*" om op initiatief van haar Agenten alhier, de Heeren J. & H. D. C. GOMEZ, eigenaars van „El Louvre" de composities van verschillende onzer Curaçaosche componisten wereldkundig te maken, door speciaal voor Curaçao vervaardigde gramaphoonplaten.

De eerste plaat geeft twee zeer schoone walsen, van den bekenden Curaçaoschen violist, J. L. CONRAD (Coco Lepol) genaamd *Pan Angelical* en *Nuestra Reserva.*

Deze zal spoedig gevolgd worden door composities van Palm, Maduro en De Lima.

Wij juichen deze sympathieke onderneming ten zeerste toe en zijn de Heeren Da Costa Gomez ten zeerste dankbaar voor de toezending der eerste plaat in deze Curaçaosche reeks.

Bravo, en veel succes ermee.

Goede reis. Met de „van Rensselaer" is l.l. Donderdag de E. A. Heer E. S. C. de Veer Abrahamsz, lid van den Kolonialen Raad, vergezeld van zijne Echtgenoote naar Holland vertrokken. Goede reis en tot weerziens!

Welkom. Van de week is de H. E. G. Heer Herman Schotborgh, administrateur van financiën, van zijn reis naar Panama teruggekeerd.

Koninklijk Besluit. Bij P. B. 1928 No. 22 is afgekondigd het Koninklijk besluit met de wijzigingen in de politiereorganisatie, welke de Minister van Koloniën in de Tweede Kamer beloofd heeft aan te brengen, om de reorganisatie in overeenstemming met het Curaçaosch Regeringsreglement te maken.

Uit het Buitenland

Sociale Wetgeving in Frankrijk.

Het geduld van het Fransche volk is lang op de proef gesteld, waar het geldt de invoering van de sociale verzekeringswetten, schrijft de Parijsche correspondent van de Belgische *Standaard.* Hoeveel landen zijn niet voorgegaan zonder Frankrijk goed te doen volgen. Het werd ten hoogste tijd, dat eindelijk eens spijkers met koppen werden geslagen. Bij het scheiden van de markt, want het parlementaire seizoen loopt ten einde, is de Kamer dit gaan inzien.

Gedeeltelijk uit overwegingen van sociale rechtvaardigheid, voor een deel in het bewustzijn dat het niet mogelijk zou zijn opwachting bij de kiezers te maken (de verkiezingen zullen binnenkort plaats hebben, naar men weet), zonder hervormingsmaatregelen te hebben getroffen, sedert lange jaren beloofd.

„'t Heeft steeds heel wat moeite gekost sociale verzekering wettelijk te regelen", zegt de corr. „Gaan wij een oogenblik in onze herinnering terug, dan zien wij, dat voor het eerst over sociale verzekering in het parlement is gesproken in het jaar 1880. Niet minder dan 18 jaren zijn noodig geweest, alvorens de wettelijke regeling der ongevallenverzekering tot stand kwam. Ongeveer 20 jaren heeft het geduurd eer in 1910 besloten werd een pensioenregeling te treffen voor de arbeiders. Het huidige ontwerp van sociale verzekering, thans tot wet verheven, dagteekent van 1921. Het zou werkelijk bedroevend geweest zijn, indien opnieuw dit hervormingswerk op de lange baan was geschoven".

Toegegeven moge worden, gaat de schrijver voort, dat deze wet verre van volmaakt is, hoofdzaak is, dat het beginsel van sociale verzekering is vastgelegd.

„De 22 maanden, in het vooruitzicht gesteld alvorens de wet in toepassing zal worden gebracht, zijn ruimschoots voldoende om haar heilzaam te doen werken voor allen, die er de gunstige resultaten van zullen ondervinden. Zoowel uit financieel als sociaal oogpunt, kunnen er bepalingen aan toegevoegd, die haar tot een deugdelijke wet stempelen. De grondslag is degelijk en het is alleen noodig binnen het kader eenige practische verbeteringen aan te brengen. Het is gelukkig dat de pogingen zijn mislukt deze wet te doen stranden op het voorwendsel, dat zij ongeschikt was voor de landbouwende bevolking. De beslissing, dat een bepaalde regeling voor den landbouw zal worden getroffen voor Januari 1929, in overleg met de Kamers van Landbouw en deskundigen op dit gebied, heeft deze klip doen omzeilen. De Kamer heeft een goed werk gedaan met deze sociale verzekeringswet".

Het is interessant in dit verband eens na te gaan hoe de stemmingen over belangrijke onderwerpen in de laatste jaren hebben plaats gevonden. Toen het Kabinet van „Nationale Eenheid" (Union Sacrée) in 1926 aan het bewind kwam, behaalde het een parlementaire meerderheid van 277 stemmen. In Januari 1928 schonken 370 volksvertegenwoordigers hun vertrouwen aan de regeering, circa honderd meer. De gevolgtrekking is niet ongerechtvaardigd, zegt de corr., dat de heer Poincaré er niet alleen is in geslaagd veler verwachtingen te verwezenlijken, maar ook dat hij in het oog van de meerderheid geacht wordt de eenige regeeringsman te zijn, op dit oogenblik in staat den arbeid van financieel herstel voort te zetten. Welke ook de grieven mogen zijn, die tegen hem bestaan, hierover bestaat weinig meeningsverschil, dat zijn heengaan den gedanen arbeid wederom op losse schroeven zou zetten. Steeds dichter heeft zich een meerderheid om hem heen gevormd, die weerstand heeft geboden aan alle pogingen, verdeeldheid in het Kabinet te brengen, zelfs op een breuk aan te sturen. Ondanks de diepgaande verschillen, die heerschen onder sommige leden van dit Kabinet vertegenwoordigt de huidige regeering nog vrijwel de algemeene en publieke overtuiging, die haar aan het roer heeft gebracht en gehandhaafd.

Lord Cecil over de Ver. Staten.

De bekende Engelsche staatsman viscount Cecil heeft een aantal grieven tegen Amerika gelucht, dat hij beschuldigt te weinig voor den vrede en de toenadering der volken te doen. Tevens tracht hij daarbij een verklaring te geven van het feit, waarom Amerika thans zoo weinig populariteit in Europa geniet.

De schrijver — wiens beschouwingen in de April-aflevering van Foreign Affairs zijn opgenomen — betoogt, dat Europa's grieven neerkomen op het volgende: De lasten haar opgelegd door Amerika zijn te zwaar om te dragen, en toch doet Amerika niets om die te verminderen. Tegen den tijd, dat de oorlogvoerenden bijna bezweken onder den druk van het conflict, kwam Amerika op het tooneel en zijn komst deed inderdaad de schaal overslaan, niemand kan dat in twijfel trekken; maar tot het einde was het grootste aandeel van den strijd op de schouders der anderen. Na den oorlog kwam de Volkenbond, waarvan Wilson de geestelijke vader was. Maar de Vereenigde Staten wenschten geen verantwoordelijkheid op zich te nemen en onttrokken zich aan actief lidmaatschap van den Bond, zoodoende aan anderen de taak overlatend dat schip van stapel te laten loopen en het drijvende te houden. Met het Internationaal Gerechtshof ging het denzelfden weg op. Een der knapste Amerikaansche juristen, Elihu Root, behoorde tot hen die de statuten samenstelden, maar zijn land weigert het als zoodanig te erkennen.

Over de aangelegenheid der oorlogsschulden laat Cecil zich in dien zin uit, dat hij de wettige rechten van Amerika erkent en dat wat Engeland betreft ook in den strikten zin aan de verplichtingen voldaan zal worden. Maar een wettig gerechtvaardigde politiek behoort daarom nog niet sympathiek te zijn, zegt Cecil.

Dan is er de Armeensche quaestie, die men bijna al vergeten is. Op de Vredesconferentie was geen mogendheid zoo welbespraakt en vurig in het belang van Armenië als Amerika. Armenië behoorde zijn oude historische rechten terug te krijgen, het moest minstens autonoom worden. Amerika bleef daarop hameren totdat het tijdstip aanbrak, waarop de verantwoordelijkheid jegens de Armeniërs moest aanvaard worden en hun eenige bescherming en ondersteuning worden aangeboden. Toen trok Amerika zich definitief terug.

Verder de Marineconferentie der drie Mogendheden te Genève, die bijeen kwam op instigatie van President Coolidge. Toen de conferentie bijeen was, weigerde Amerika concessie te doen, die tot een bevredigend resultaat hadden kunnen leiden.

Zijn aandacht wijdend aan mogelijke middelen ter verbetering meent Cecil, dat er maar één middel is om den oorlog wettelijk onmogelijk te maken: een systeem van arbitrage. Daartoe moet iedereen meewerken, zegt hij. Indien echter Amerika's tradities, geografische ligging, mentaliteit het dwingen zich te bepalen tot het afleggen van verklaringen en het niet actief medewerkt aan dit systeem, dan moet de overige wereld dien weg afleggen zonder Amerika.

Russische gevangenissen.

GRUWELIJKE TOESTANDEN.

De uit Rusland teruggekeerde ingenieur Goldstein vertelt het volgende over zijn verblijf in de gevangenis:

Hij werd door een onderofficier in de cel gebracht, waar hij de eerstvolgende dagen zou moeten verblijven. In deze cel, 4 meter bij 1.70, stond een brits van ijzerdraad, aan het venster een tafeltje en in een van de hoeken een emmer voor de faecaliën. Langs de wand eenige opgerolde dekens en matrassen. Niet minder dan zeven personen huisden reeds in deze cel. Goldstein was de achtste.

Toen de deur opening, deinsde hij voor den ontzettenden stank terug, maar werd door den onderofficier naar binnen gesmeten. Een van Goldsteins medegevangenen was zwaar ziek aan de longen, en ook andere onder hen hoestten dag en nacht onophoudelijk. Het heele vertrek was onder het ongedierte. Bovendien waren er kakkerlakken in zoo grooten getale, dat men niet verhinderen kon, dat zij steeds, niet alleen over de levensmiddelen, maar bovendien over de handen en gezicht van de gevangenen heenliepen. De heer Goldstein lijdt thans erg aan steenpuisten, vermoedelijk een gevolg van het leven in deze vervuiling. De gevangenen hadden een deksel van een conservenbus aan den wand scherp gemaakt en dit instrument diende om het brood te snijden. Goldstein was het echter onmogelijk daarvan te eten. Alleen thee kon hij erin houden en daarvan heeft hij die dagen geleefd.

De andere gevangenen waren zoo goed hem des nachts de brits ter beschikking te stellen. De andere sliepen op den grond, waar echter voor zeven menschen alleen dan plaats was, als de langen krom lagen. Tengevolge van de nachtelijke bedrijvigheid van het ongedierte kon er van slapen niets komen. Overdag als men het handig inpikte, kon elk van de gevangenen drie kleine stappen heen en weer gaan, om beweging te nemen.

Het ergste was daarbij de volstrekte onzekerheid, waar men Goldstein in hield. Alle pogingen om met het Duitsche consulaat in verbinding te worden gesteld (de Russen hebben zich, gelijk bekend, bij verdrag verplicht zulks toe te laten) waren vergeefsch. Eens werd 'n brief en een telegram afgenomen, maar natuurlijk niet bezorgd. Eens in de twee dagen werd de heer Goldstein op de ~~kleine binnenplaats van de gevangenis~~ gelucht.

Dertien Maart was voor hem een zeer moeilijk dag. In een kelder onder de cel kreeg een man een aanval van razernij. Zijn gegil klonk door het heele huis. Na drie kwartier werd hij geboeid over de binnenplaats weggevoerd. In de belendende cel kreeg nu iemand een aanval van zenuwhuilen. Hierdoor begonnen ook de medegevangenen van Goldstein kenbare teekenen van zenuwoverspanning te vertoonen en Goldstein kreeg het gevoel, dat hij zich ook niet lang meer goed zou kunnen houden. De stemming was ondragelijk geworden. Maar op den volgenden dag 14 Maart den 55sten verjaardag van Goldstein kwam verbetering. Hij werd gehoord en vernam bij deze gelegenheid, dat zijn arrestatie was geschied op grond van een passage in een montagerapport van een zijner monteurs.

Groep Ned. Antillen

VAN HET

Algemeen Nederlandsch Verbond

Jaarlijksche Algemeene Vergadering op Zaterdag, den 28sten April a. s. des avonds te 8 uur, in de zaal van den Koloniale Raad.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. *Jaarverslag over 1927.*
2. *Reglementswijziging. De voorgestelde wijzigingen liggen ter inzage bij den Voorzitter der Groep, den Heer G. J. Ferguson.*
3. *Verkiezing van bestuursleden ter vervulling van de te ontstane vacatures door periodieke aftreding der Heeren Dr. W. Ch. de la Try Ellis en J. Reitsma. Het Bestuur stelt voor deze vacatures de Heeren Dr. W. Ch. de la Try Ellis en H. J. A. Schreuder en de Heeren J. Reitsma en J. de Pril, als candidaten.*
4. *Eventueel verder ter tafel te brengen onderwerpen.*

Willemstad, den 20n. April 1928.

HET GROEP-BESTUUR.